

Un còp èra, que i avèva ua hèra beròja hada qui s'aperava Emia.

N'èra pas com las autas.

En se passejar, qu'encontrè ua licòrna aperada Anchaò, qu'èra berogina e charmanta mes sustot qu'avè poders magics.

Que disèva a tot lo monde que si avèvan besonh d'era qu'ac calèva díser.

Justament, au vilatge que i èra un òmi, un boscassèr, prisoèr deu castèth de Rixel e Gorgà.

Los vilagés que viengón véder la hada tà'us ajudar mes ne'us podó pas ajudar, alavetz Emia que pensè a çò que contava la licòrna. Que la partí véder, que shiulè tres còps com èra previst e la licòrna qu'apareishó.

Amassa qu'anèn dinc au castèth, que trobèn lo boscassèr e que'u desliurèn.